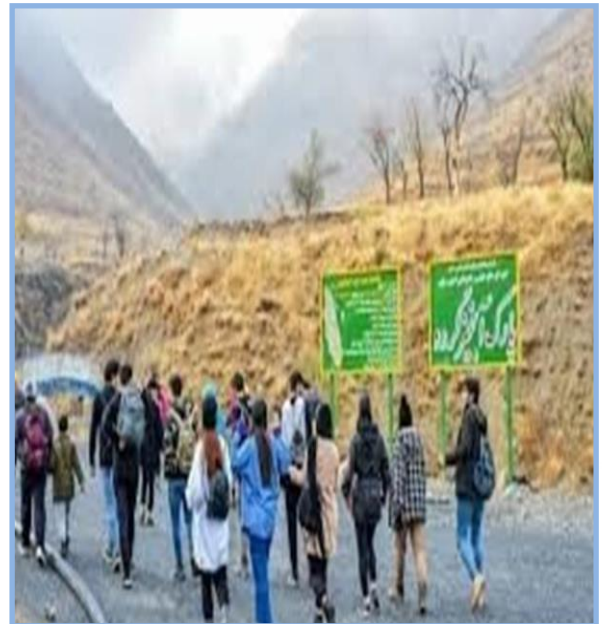

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا

پارک آبخیز، مدیریت منابع طبیعی و سایر رویکردها

پارک آبخیز در حقیقت نوعی پارک یا بوستان محسوب می‌شود که با بهره‌گیری از ظرفیت‌های حوزه‌های آبخیز (اعم از ویژگی‌های ژئو مورفولوژیکی، اقلیمی، زیستی، هیدرولوژیکی و غیره) طراحی می‌گردند. استفاده از مناظر طبیعی و چشم‌اندازهای آبی، همچنین نمایش عملکرد اقدامات سنتی، بومی و مدرن آبخیزداری و آبخوانداری برای تولید و مدیریت منابع آب و حفاظت خاک و منابع طبیعی، بعنوان عناصر ویژه در احداث و چیدمان فضای پارک آبخیز به کار می‌روند.

ویژگی‌های بارز اینگونه تفرجگاه‌ها، بهره‌گیری از اجرای انواع اقدامات آبخیزداری و آبخوانداری متناسب با توان و استعدادها، بالقوه شرایط طبیعی بیوم موجود (جنگلی، مرتعی، بیابانی، کوهستانی، عرصه‌های آبی و ساحلی) در جای جای کشور، با هدف مدیریت جامع و همه‌سوی می‌باشد.

اثرات اجرای این طرح را به ترتیب ذیل می‌توان خلاصه نمود:

ترویج اقدامات و اثرات عملیاتی آبخیزداری و ایخوانداری.

- تقلیل اثرات فعالیت های انسانی بر منابع طبیعی، یا فرهنگ سازی حفاظت محیط طبیعی.

- صیانت از اراضی ملی در محدوده شهرها.

- جلوگیری از بلایای طبیعی (نظیر سیل، فرسایش و...)

- کارآفرینی و بهبود شرایط اقتصادی.

- احیاء فضای سبز مشرف به شهرها.

- افزایش تعداد گردشگران و مشتاقان طبیعت.

هدف اصلی از اجرای پارک آبخیز حفظ منابع طبیعی، تقلیل اثرات منفی فعالیت های انسانی بر منابع طبیعی، در کنار تسهیلات آموزشی برای آشنایی با اقدامات سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور، همراه با استفاده های تفرجگاهی و جذب گردشگران به منظور ارتقاء دانش منابع طبیعی برشمرد.

شنبه‌های آموزشی

۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۰

15 May 2021

۳ سوال توجیهی و تحلیل دامنه کاربرد پارک آبخیز، بسیاری از رویکردهای مهم سازمان ها و ارگان هایی نظیر ستاد ملی مدیریت بحران وزارت کشور، سازمان حفاظت از محیط زیست، وزارت نیرو و ادارات آب منطقه ای، شهرداری ها و دهیاری ها، وزارت صمت، وزارت گردشگری و میراث فرهنگی، وزارت جهاد کشاورزی را می توان اشاره نمود.